

Publicerad 2009-09-01 15:46 av Nayem

Insikten

Så står hon där igen, framför den välbekanta bilden
som följt med genom alla år, men ständigt förändrats.

För första gången ser hon in i de djupa ögon som möter henne
och inser att det är samma ögon som började sin resa i livet
för så längesedan nu.

Att det faktiskt är samma blick som möter henne, nu som då.

Den delen av henne som fortfarande är den lilla flickan
som ville, som försökte, som blev.

I det svarta djupet hittar hon henne, sittandes i ett hörn
ensam och rädd för verkligheten utanför
-den som lämnade henne ute.

Sittandes med rädslan och försöken blev hon lämnad av sig själv.

I Kampen med livet blev hon äldre och trodde att hon kunde lämna sitt förflutna bakom sig, utan att inse att
hon därmed även övergav sig själv.

Hon såg på sig nu.

Håret hade växt och tappat sin lyster,
 huden tappat barndomens oskuldsfulla oberördhet,
men ögonen var desamma.

I det mötet kunde hon för första gången förstå och förlåta sig själv
för hon insåg att det inte fanns något att förlåta.

Att den hon måste förlåta var sig själv för den del av henne hon sökt förtränga.

Då mötte hon något nytt i sin blick - insikten.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nayem med Poeter.se id #30161 innehar upphovsrätten